

Posudek k bakalářské práci
Eucharistie jako oběť – Oběť Krista a církve
ETF, obor Pastorační a sociální práce, září 2007

Autorka: Vendula Černá
Vedoucí práce: Mgr. Petr Jandejsek
Počet stran: 46 + přílohy

Cílem bakalářské práce Venduly Černé je podat ucelený výklad oběti Krista a církve (s. 7), především z pohledu římskokatolické církve. Pojednání je obohaceno o trojiční reflexi eucharistické oběti a o diskusi nad spornými body v nauce o oběti mezi katolickou a protestantskou teologickou tradicí.

Práce je strukturována přehledně a srozumitelně. První kapitola se věnuje pojetí (eucharistické) oběti ve Starém a Novém zákoně.

Z pohledu teologie zajímavější materiál přináší druhá kapitola o vztahu Svaté Trojice k eucharistické oběti. Autorka zde využívá především klasickou knihu evangelického teologa Jürgena Moltmanna *Ukřižovaný Bůh* (1972), pracuje s anglickým překladem. Moltmannovy úvahy jsou stále inspirativní: „Pokud si člověk představí Trojici jako čin lásky v utrpení a smrti Ježíše – což by mělo být skrze víru možné – pak je Trojice ne uzavřenou, ne nějakou samostatnou ‚skupinou‘ v nebi, ale ‚je to eschatologický proces otevřený pro člověka na zemi, pocházející z Kristova kříže“ (s. 24-25).

Ve třetí kapitole, která může být chápána jako vrchol práce, detailně přibližuje římskokatolické pojetí oběti. Správně zde využívá autoritativních pramenů katolické nauky, jako KKC a koncilové dokumenty LG, SC a PO. Dobře zdůrazňuje nejen christologický, ale i antropologický aspekt oběti („My se dáváme Bohu jako obětní dar v lásce společně s Kristem ... Kristova oběť je samozřejmě hlubší, teprve díky ní můžeme my lidé sebe darovat jako oběť lásky Bohu.“ s. 27). Píše, že „církve je tedy také v eucharistii současně obětující i obětovaná“ (s. 29). Autorka dobře vysvětluje anamnestický, epikletický i komuniální charakter eucharistie. Své teologické teze navíc doplňuje pastoračně-spirituálními podněty („... my bychom na oplátku měli být duchovně přítomni v jeho oběti také, abychom mohli z tohoto tajemství čerpat ...“ s. 35). V oddíle 3.3.2 vhodně ukazuje posun v chápání transsubstanciacie v současné katolické teologii.

Čtvrtá kapitola zkoumá odlišné aspekty katolické a protestantské teologie v pohledu na eucharistii, zvl. oběť. Autorka vyvozuje, že spor dnes již není o to, zda se Kristova oběť opakuje, ale o aktivní roli církve, resp. kněze. Celkem správně popisuje jednotlivé pozice, je ale škoda, že se nepokouší tvořivě posunout dál některá tvrzení o rozdílech a hledat prostor k dialogu. Je třeba též vytknout, že zbytečně vždy vkládá slovo ‚pouze‘, když hovoří o protestantském chápání eucharistie jako připomínky a symbolu Kristova díla (např. s. 45). Nebere tak dostatečně v potaz výsledky současné sakramentální teologie.

Bakalářskou práci lze chápat jako příspěvek k ekumenické debatě o eucharistické oběti.

Rozsah používané literatury je v pořádku, snad i převyšuje obvyklý standard.

Práce obsahuje malé množství chyb v gramatice a interpunkci. Je třeba ovšem vytknout špatnou jazykovou úroveň anotace v angličtině. Pokud angličtina není cizí jazyk, který autorka preferuje, měla by zpracování anotace konzultovat s další osobou.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A-B.

Při obhajobě by autorka mohla vybrat některé protestantské učení o eucharistii a pokusit se k němu hledat analogii v katolické tradici (např. o přítomnosti Ducha svatého v eucharistii, viz s. 34 a 41 bakalářské práce).

Petr Jandejsek, 29. srpna 2007